

[Ministeren for Grønland.]

højeste og højere lønninger har haft en udvikling på mellem 1 og 3½ pct. Hvis ikke det er at holde sig ret strikte til den lønpolitik, som Grønlands landsråd har henstillet og vi her i dette folketing ved en debat i 1971 har accepteret, så ved jeg faktisk ikke, hvad det er.

Hr. Steen Folke stillede et spørgsmål, som har interesseret i udvalget, nemlig spørgsmålet om 3 pct.s reglen, der er indeholdt i betænkningen som et ændringsforslag fra min side, og som er tiltrådt af et flertal. Nu bad hr. Steen Folke om, at der kunne blive udvalgsarbejde for at få opklaret dette spørgsmål. Jeg vil gerne sige til hr. Steen Folke, at det drejer sig om en gruppe på 390 pensionister, og godt 300 ud af denne gruppe vil få forbedret dyrtidsreguleringen, såfremt dyrtidsportionen på 40 øre pr. time anvendes direkte. Heraf vil knap 200 opnå omkring en fordobling eller mere af dyrtidsportionernes størrelse.

Merudgifterne — det ved jeg også man har spurgt om — vil i og for sig ikke blive alverden, de vil blive på omkring 100.000 kr., men det er da klart, at her drejer det sig i og for sig ikke om 50.000 kr. eller 100.000 kr. Det drejer sig mere om, hvorvidt vi skal gennemføre en — og jeg drister mig til at sige det — rimelig løsning også for disse grupper. Jeg ved meget vel, at dette kan anvendes på et senere tidspunkt i debatten. Når hr. Steen Folke siger, at der har lydt mange smukke ord om lønudviklingen, så vil jeg gerne give ham ret, det har der, men der er også sket megen udmærket handling som følge af disse smukke ord, og det er det, vi er sat til at varetage her i det høje ting.

Hr. Rosing stillede mig et spørgsmål, som gik på den betænkning, vi har fået fra landsrådet i efteråret vedrørende forskellige spørgsmål om lønudvikling osv. Jeg vil gerne give tilsagn om, at jeg vil forhandle med landsrådet om, hvilken form samarbejdet omkring de i denne betænkning indeholdte problemer kan få. Jeg skal ikke stå her og færdigsy, skræddersy, en ordning; hr. Rosing ved også, at det ikke er det, jeg ønsker, men jeg vil gerne give tilsagn om at forhandle problemet med Grønlands landsråd ud fra en positiv indstilling i en meget nær fremtid.

Lars Emil Johansen (SF):

Jeg vil gerne replicere til ministerens udtalelse om den lønudjævnende lønpolitik, som landsrådet ganske rigtig, som oplyst fra ministerens side har givet sin tilslutning til. Jeg vil da gerne sige, at jeg er enig i lønudjævning, jeg er enig i, at man gør lønintervallerne mellem de højeste lønninger og de laveste lønninger mindre. Jeg vil gerne understrege, at mit ændringsforslag om en højere reguleringssats end den foreslåede ikke strider imod en lønudjævningspolitik.

Ministeren har selv i et brev til udvalget peget på, at begrundelsen for, at reguleringssatsen er foreslået til at være 40 øre, til at være lavere end den danske reguleringssats, er, at hvis det var 60 øre, så ville det give overdækning på lavtlønsområdet, på Grønlandsk Arbejder Sammenslutnings område. Det var ikke de højeste lønninger, ministeren talte om. Ministeren var bange for, at Grønlandsk Arbejder Sammenslutnings lavtlønsområde ville få for meget, hvis reguleringssatsen var 60 øre. Eftersom en regulering med et fast ørebeløb ville give bedre dækning for GAS-lønninger end de højeste lønninger, end den procentvise dyrtidsregulering ville give, så vil en dyrtids-sats på 60 øre dermed også give en forholdsvis bedre dækning for GAS-området, end det vil give for de højere lønområder.

Jeg vil derfor fortsat anbefale, at man i forståelse med den politik, der er ført i Grønland, og med den lønudjævningspolitik, som dette ændringsforslag ikke strider imod, stemmer for det af os stillede ændringsforslag.

Steen Folke (VS):

Grønlandsministeren får mig ikke til at juble ved sine oplysninger om lønudviklingen i Grønland, hverken oplysningerne om, at de højere lønnede kun har haft en lønfremgang på 1-2 pct. eller hvor meget det var. Nu ved jeg ikke, hvad højere lønnede er i den sammenhæng, men altså hverken dette eller oplysningen om, at de lavtlønnede har haft en lønfremgang på 25 pct. for perioden fra 1971 til 1975, er ærlig talt særlig imponerende som lønfremgang betragtet, når man kender lønniveauet blandt lavtlønnede i Grønland, det er nemlig meget lavt. Når man kender prisniveauet i Grønland, som er højt, så er en lønfremgang på